

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Lovsekretariatet
Christiansborg
1218 København K

Dato: 10. februar 2010
Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2010-790-0660
Dok.: CHE40414

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. S 991, som medlem af Folketinget Karen Hækkerup (S) har stillet til justitsministeren den 29. januar 2010.

Brian Mikkelsen

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. S 991 fra medlem af Folketinget Karen Hækkerup (S):

”Hvordan mener ministeren, at det kan retfærdiggøres, at Justitsministeriet giver afslag på aktindsigt til en bog, hvis indhold Justitsministeriet ikke er bekendt med?”

Svar:

Som det fremgår af den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. S 988 fra samme spørger, meddelte Justitsministeriet i den sag, der er omtalt i den artikel i Jyllands-Posten den 18. januar 2010, som er nævnt i begrundelsen for det foreliggende spørgsmål, Rigsarkivet afslag på samtykke til, at en journalist efter arkivlovens regler kunne få (arkiv)adgang til PET-kommissionens retsbog.

Af den nævnte besvarelse fremgår også, at Justitsministeriet ved beslutningen om ikke at meddele det omhandle samtykke bl.a. lagde vægt på, at det i forarbejderne til PET-kommissionsloven er forudsat, at PET-kommissionens retsbog har karakter af kommissionens interne materiale, at det er forudsat, at retsbogen ikke offentliggøres, og at PET-kommissionens forhenværende formand, landsdommer Leif Aamand, gav udtryk for, at retsbøgerne i meget vidt omfang indeholder oplysninger om enkeltpersoners private/personfølsomme forhold og oplysninger, som det er nødvendigt at beskytte af hensyn til statens sikkerhed og PET's fremtidige arbejdsmuligheder, herunder i samarbejdet med udenlandske efterretningstjenester.

På baggrund af de nævnte tungtvejende hensyn og med henblik på at bevare fortroligheden vedrørende PET-kommissionens retsbog var det Justitsministeriets vurdering, at ministeriet kunne træffe beslutning om afslag på samtykke uden at kende indholdet af retsbogen.

Det kan endvidere oplyses, at der efter Justitsministeriets opfattelse også var saglige grunde, som talte for, at ministeriet heller ikke burde skaffe sig kendskab til indholdet af retsbogen som led i ministeriets behandling af anmodningen om samtykke. Der kan således bl.a. peges på, at de enkeltpersoner, som har afgivet forklaring for PET-kommissionen, kan have forklaret om bl.a. personlige forhold, som heller ikke Justitsministeriet bør få kendskab til, med mindre der foreligger en særlig grund hertil.

Det kan i forlængelse heraf nævnes, at da Justitsministeriet modtog PET-kommissionens retsbog fra PET-kommissionen, blev modtagelsen heraf tilrettelagt således, at retsbogen blev modtaget i en forseglet kasse fra PET-kommissionens sekretariat, hvorefter ministeriet samme dag og uden at bryde forseglingen sendte retsbogen til Rigsarkivet til opbevaring efter arkivlovens regler. Denne fremgangsmåde blev fulgt for at bevare fortroligheden vedrørende PET-kommissionens retsbog.